

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Bytové družstvo nájemníků Glowackého ul. č. 553 a 554, IČO: 25114379**
se sídlem Glowackého 554/4, Praha 8
zastoupené advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.
se sídlem Lublaňská 398/18, Praha 2

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

za účasti těchto osob zúčastněných na řízení:

- a) **SMO TROJA s.r.o., IČO: 03662951**, se sídlem Zlínská 172, Kvítkovice, Otrokovice
zastoupená advokátem Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., se sídlem Na Florenci
2116/15, Praha 1
- b) **Spolek přátel pro lepší život na Praze 8, IČO: 19564236**, se sídlem Lublinská 569/4,
Praha 8
- c) **Městská část Praha 8**, se sídlem Zenklova 1/35, Praha 8
zastoupená advokátem Ing. Mgr. Bc. Václavem Holým, se sídlem Na příkopě 857/18,
Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2024 č. j. MHMP 1977614/2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný na základě žalobcova odvolání zčásti změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby (dále jen „stavební úřad“) ze dne 16. 1. 2023, č. j. MCP8 002347/2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo též „stavební povolení“). Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad vydal na žádost společnosti SMO TROJA s.r.o., IČO: 03662951 (dále jen „stavebník“) podle § 115 a násl. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) stavební povolení pro stavbu nazvanou „Komunikace v rámci stavby Bytový dům Troja“, Praha 8, Troja, K Pazderkám (dále jen „stavba“) na pozemcích parc. č. 1118/10, 1118/17, 1119/3 a 1741 v katastrálním území Troja. Změna provedená napadeným rozhodnutím se týká výroku I. prvostupňového rozhodnutí, jenž vymezuje, co stavba obsahuje, a dále výroku II. bodu 3, který stanoví podmínky pro provedení stavby. Žalobce kromě zrušení napadeného rozhodnutí navrhl také zrušení rozhodnutí prvostupňového.

II. Obsah žaloby (včetně jejího doplnění)

2. Žalobce ke své aktivní žalobní legitimaci uvedl, že je vlastníkem pozemků a staveb na pozemku č.p. 554 s pozemkem parc. č. 1118/2 – zastavěná plocha a č. p. 553 s pozemkem parc. č. 1118/3 – zastavěná plocha zapsaných na LV č. 778 pro katastrální území Troja. Pozemky i stavby žalobce se nachází v bezprostřední blízkosti plánované výstavby. Žalobce se aktivně účastnil územního řízení, kde podával námitky, odvolání a následně také žalobu i kasační stížnost. Žalobce tvrdí, že byl na svých právech zkrácen v důsledku porušení svých procesních práv v předcházejícím řízení a v případě realizace výstavby na nich bude zkrácen jejími vlivy.
3. V žalobě, kterou v zákonem stanovené lhůtě doplnil podáním ze dne 4. 2. 2025, žalobce uplatnil tyto žalobní body:
 - a) *nesouhlas s připojením stavby na směrově rozdělenou komunikaci K Pazderkám*
4. V rámci tohoto žalobního bodu žalobce poukázal na to, že komunikace K Pazderkám je dle definice uvedené v ČSN 736110 (projektování místních komunikací) místní komunikací II. třídy, jejíž parametry, zejména střední dělicí pás, neumožňují oboustranné připojení. Sjezd do garáže s počtem parkovacích stání 66 je nutno posuzovat jako křižovatku. Vzdálenost sjezdu od křižovatky ulic K Pazderkám x Čimická x Velká Skála však nedosahuje požadovaných 150 m dle ČSN 736110. Přestože žalobce tuto skutečnost opakovaně uváděl v námitkách i odvolání, napadené rozhodnutí ji nijak nevyporádává.
5. Připojení povolované stavby na směrově rozdělenou komunikaci se bezprostředně dotýká i všech obyvatel domu žalobce, a to jak z hlediska zesílení dopravního provozu na

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

komunikacích Dunajecká, Hnězdenská, Glowackého, tak i zhoršení dopravy v klidu v těchto ulicích a na parkovacích plochách před objektem žalobce. Sjezd z povolované stavby je totiž připojen na směrově rozdělenou komunikaci K Pazderkám pouze ve směru z centra na sídliště Bohnice, a to mezi dvěma křižovatkami se světelnou signalizací, na kterých je zakázáno otáčení do protisměru. Pokud obyvatel povolované stavby bude dodržovat dopravní předpisy a vyjede z podzemních garáží směrem do centra, má tři možnosti: 1. jet přes Troju (zajíždka cca 5 km), 2. jet směrem na sídliště, zabočit do ulice Lodžská a vrátit se zpátky ulicí Hnězdenskou a Dunajeckou do správného pruhu ulice K Pazderkám, případně obráceně (zajíždka cca 2 km), 3. zabočit na světelné křižovatce do Dunajecké, tam se otočit do protisměru na křižovatce s ulicí Hnězdenskou a vrátit se na ulici K Pazderkám ve směru do centra (zajíždka 600 m). Při variantě č. 2 a 3 (nejkratší a časově nejvýhodnější) bude zvýšena intenzita dopravy na obslužných komunikacích zajišťujících přístup k domu žalobce. Pokud obyvatel (Bytového domu Troja) vyjede z podzemních garáží za službami v místě bydliště umístěnými na sídlišti Bohnice, má při návratu opět možnost několikakilometrové zajíždky. Nejkratší variantou je obdobné zabočení na světelné křižovatce K Pazderkám x Čimická x Velká Skála do ulice Velká Skála, vjezd do obytné zóny přes zpomalovací práh, otočka v obytné zóně a návrat ve správném pruhu ulice K Pazderkám (zajíždka 400 m). Vzhledem k této komplikované dopravní obslužnosti budou obyvatelé povolované stavby nechávat své automobily na obslužných silnicích na sídlišti. Nejbližší parkoviště od vchodu do povolované stavby (cca 120 metrů) je přitom parkoviště před bytovým domem žalobce. Napadené rozhodnutí vůbec neřeší, kde se budou automobily otáčet v opačném směru (při „nesprávném“ směru příjezdu k bytovému domu). Napadené rozhodnutí ani podkladová závazná stanoviska (především stanovisko odboru dopravy) navíc neuvádí a nezvažují nejpravděpodobnější způsob otáčení a parkování vozidel za využití ulice Dunajecké a Glowackého ve vzdálenosti desítek metrů od navrženého objektu. Tyto komunikace a přilehlé parkovací plochy zajišťující přístup k objektu žalobce jsou však již dnes přeplněné, provoz je zde obtížný, dopravní předpisy se nedodržují, příjezd k ZŠ je nebezpečný.

6. Napadené rozhodnutí k tomu uvádí, že: „Rozhodnutí o připojení vydané ÚMČ Praha 8, odborem dopravy dne 6.9.2017 pod č.j. MCP8 104689/2016 s nabytím právní dne 21.9.2017, jako podklad pro umístění stavby, bylo vydáno v souladu se zákonem o pozemních komunikacích, na podkladě souhlasu správce dotčené místní komunikace TSK a dotčeného orgánu Policie ČR, která odpovídá za bezpečnost a plynulosti silničního provozu a posuzuje jak bezpečnost dopravního připojení, tak širší dopravní vztahy.“ Žalobce namítl, že rozhodnutí o připojení je nezákonné z důvodu absence odůvodnění. Rozhodnutí o připojení vůbec nepopisuje a nezvažuje výše uvedená specifika připojení na směrově rozdělenou komunikaci. Obdobné platí i pro vyjádření Policie ČR, které je také zcela bez odůvodnění. Oba tyto podklady proto žalobce považuje za nezákonné a požaduje jejich přezkum.
7. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedenou námitku označil za nedůvodnou a především za nepřipustnou s tím, že „předmětné dopravní napojení bylo v souladu se zákonem o pozemních komunikacích posuzováno již v územním řízení. Jedná se tedy o námitku, která měla být uplatněna v územním řízení. Stavební úřad podle § 114 odst. 2 stavebního zákona k této námitce nepřiblíží.“ Územní rozhodnutí přitom při vypořádání obsahově totožné námítky uvádí, že: „Rozpor s požadavky norem a ohrožení bezpečnosti je rovněž neopodstatněné, jelikož k záměru jsou vydána kladná stanoviska ÚMČ Praha 8, odbor dopravy, silničního správního úřadu a také Policie ČR, krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor služby dopravní policie.“ Žalobce

k tomu zopakoval, že všechna tato rozhodnutí a jejich podklady jsou zcela bez věcného odůvodnění, nejsou v nich zohledněna specifika připojení, a jsou proto nezákonná.

8. Napadené rozhodnutí dále uvádí: „*Odvolací správní orgán postupem podle § 136 odst. 3 správního řádu požádal Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy o součinnost, tj. o posouzení souhlasného stanoviska k dočasnému připojení staveniště na komunikaci a souvisejícímu dopravně inženýrskému opatření, č.j. KRPA-415805/ČJ-2019-0000DŽ, vydaného dne 6.12.2019, které potvrdilo jeho platnost z hlediska požadavků na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Souhlas je posuzován jako úkon podle § 154 odst. 1 správního řádu, a nevztahuje se na něj ustanovení dílu 6 části II, § 67-76 správního řádu, proto nemusí obsahovat odůvodnění. Podobně odbor dopravy Úřadu městské části Praha 8 ve svém vyjádření ze dne 22.11.2022, č.j. MCP8 502734/2022 výslovně uvádí, že ačkoliv dojde k navýšení dopravní zátěže, je komunikace K Pazderkám dostatečně kapacitní na předpokládaný nárůst dopravní zátěže.*“ Právě uvedené je však v rozporu se zápisem z jednání Komise pro územní rozvoj Rady MČ Praha 8 ze dne 13. 11. 2024 a usnesením Zastupitelstva hlavního města Prahy č. 17/3 ze dne 24. 10. 2024. V zápise z jednání Komise pro územní rozvoj Rady MČ Praha 8 ze dne 13.11.2024 je v rámci bodu 5.4 citováno stanovisko odboru dopravy k ověřovací studii "Novostavba bytových domů při ul. K Pazderkám, k.ú. Troja, parc. č. 1305/21, 1304/7, 1304/2, 1306/34, 1306/2, 1306/1, 1306/37", což je obdobný záměr bytových domů, kde je navrženo napojení dopravy stejným způsobem na komunikaci K Pazderkám. Podle zápisu odbor dopravy požadoval doložit jednak kapacitní posouzení páteřních komunikací Čimická x Kobyliské náměstí a K Pazderkám x K Bohnicím x Trojská ve směru do/z centra v ranních a odpoledních špičkách, neboť zejména v ranních špičkách nejsou tyto stávající pozemní komunikace schopny tuto dopravu pojmout, a dále předpokládané trasy vedení staveništní dopravy, neboť při výjezdu ze stavby by vozidla stavby projížděla celou sídlíštní zástavbou, tedy ulicemi Lodžská a Čimická. Usnesením Zastupitelstva hlavního města Prahy č. 17/3 ze dne 24. 10. 2024 bylo Radě hl. m. Prahy uloženo prostřednictvím Technické správy komunikací hl. m. Prahy, a.s., zajistit realizaci provizorní dynamicky řízené světelné závory omezující průjezd trasou K Bohnicím - Trojská - Městský okruh (centrum). Podklady projednané Výborem pro dopravu Zastupitelstva hl. m. Prahy dne 22. 10. 2024, včetně studie TSK „Dopravně-inženýrské vyhodnocení předpokládaných dopadů zřízení tzv. světelné závory v ul. K Pazderkám“ ze dne 9.7.2024, uvádějí, že realizace závory zvýší dopravní zatížení v ul. K Pazderkám o cca 800 vozidel denně a v ul. Čimická o cca 1800 vozidel denně.
9. Všechny uváděné skutečnosti musely být žalovanému z úřední činnosti známy. Tyto skutečnosti mají podle žalobce podstatný negativní vliv na bezpečnost a plynulost provozu na ulici, ke které se povolovaný záměr připojuje, případně konstatují nedostatečnou kapacitu této komunikace. Žalovaný se přesto nezabýval podstatou žalobcovy námitky a pouze odkázal na předchozí závazná stanoviska a vyjádření, které jsou nedostatečně odůvodněné a zcela zastaralé.

b) opomenutí povinnosti podle § 36 odst. 3 správního řádu

10. Žalobce konstatoval, že stavební úřad opatřením ze dne 19. 9. 2022 č.j. MCP8 399134/2022 v souladu s § 65 odst. 2 správního řádu vyrozuměl účastníky řízení o pokračování stavebního řízení a současně v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu účastníkům řízení sdělil, že se ve lhůtě do 31. 10. 2022 mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Do spisu poté bylo doplněno vyjádření ÚMČ Praha 8, odboru dopravy ze dne 22. 11. 2022 a dále vyjádření stavebníka ze dne 30. 11. 2022, jehož součástí bylo i doplnění chybějícího závazného stanoviska ÚMČ Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby, odd. vodoprávní úřad ze dne 4. 5. 2021 č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

MCP8 135505/2021. Stavební úřad přesto účastníky řízení neinformoval o doplnění podkladů rozhodnutí a neumožnil jim se k těmto podkladům před vydáním rozhodnutí vyjádřit, čímž porušil § 36 odst. 3 správního řádu. Jedním z opomenutých podkladů bylo závazné stanovisko orgánu ochrany vod, a jen stěží lze proto tvrdit, že tento podklad pouze potvrdil závěry stavebního úřadu.

c) nakládání se srážkovými vodami

11. Podle žalobce je mezi stranami nesporné, že povolovaná stavba bude odvodněna pomocí liniového žlabu DN 100 přímo do dešťové kanalizace. Napadené rozhodnutí k tomu uvádí: „Celkový záměr představuje „Bytový dům Troja“, kterého související stavbou jsou komunikace a zpevněné plochy včetně nového vjezdu z ulice K Pazderkám. Podmínkou č. 22 územního rozhodnutí č.j. MCP8 090806/2018 ze dne 21.05.2018, kterým byl záměr umístěn, bylo, aby v dalším stupni projektové dokumentace stavebník vyřešil problematiku rozvodí mezi ulicí K Pazderkám a vjezdem do garáží, aby nedocházelo ke vtékání vody z ulice do garáží a naopak. Navrženým řešením je odvodnění vjezdu pomocí liniového žlabu přímo do jednotné kanalizace v ulici K Pazderkám. S ohledem na polohu vjezdu přímo u komunikace K Pazderkám (jedná se o zpevněné plochy) a hydrologickým posudkem popsané hydrogeologické poměry je vsakování srážkových vod těžko proveditelné. Odvedení srážkových vod z prostoru vjezdu ke garážím do retenčního objektu nacházejícího se severozápadně cca 40 m od vjezdu je podle závazného stanoviska nadřízeného dotčeného orgánu nelogické.“ Dále pak napadené rozhodnutí uvádí: „Očekávaný objem srážkových vod ze samotného prostoru vjezdu a přilehlé části chodníku pomocí odvodňovacího liniového žlabu je s ohledem na celkové kapacity záměru, kde zcela dominantní část odvodňovacích ploch je napojena na systém retence/vsak s následným bezpečnostním přepadem do jednotné kanalizace, zcela zanedbatelný. Ačkoliv je tedy stavba komunikace povolována samostatně, když její povolování svěřovaly tehdejší stavební předpisy speciálnímu stavebnímu úřadu, nelze přehlédnout, že je součástí celkového záměru výstavby „Bytového domu Troja“. Tento záměr jako celek přitom počítá se zasakováním dominantního podílu srážkových vod, a to v míře, kterou hydrogeologické poměry v lokalitě umožňují. Nelze tedy brát za rozpor s vodním zákonem, pokud dílčí (plošně nepodstatná) část záměru bude z racionálních důvodů odvodněna přímo do kanalizace.“ Tato argumentace je dle přesvědčení žalobce v rozporu s § 5 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), jenž kritérium „logičnosti“ přijatého řešení neobsahuje. Napadené rozhodnutí netvrdí, že řešení, které vyžaduje vodní zákon, není technicky možné, a navíc ani neuvádí konkrétní poměry velikosti ploch. Vodní zákon neposuzuje, zda se jedná o podstatnou či nepodstatnou plochu stavby; splnění povinnosti ohledně nakládání s dešťovými vodami vyžaduje bez dalšího uvážení.

d) porušení § 149 odst. 6 správního řádu

12. Podle územního rozhodnutí, které umísťuje stavební objekt SO.11., mají pochozí plochy rozměry max. 3,3 (před vchodem do BD max. 4,6) x 20 m a pojezdové plochy max. 7,5 x 10 m. Předložená souhrnná technická zpráva uváděla chodník pro pěši o šířce 3,5 m a délce 29,4 m. Také prvostupňové rozhodnutí zmiňuje „chodník šíře 3,4 m a délky 29,4 m, s krytem z betonové dlažby“ a na přiloženém výkresu je chodník umístěn po celé délce jižní stěny bytového domu. Závazné stanovisko MHMP STR ze dne 28. 8. 2023, č. j. MHMP 1808566/2023 změnilo závazné stanovisko stavebního úřadu ze dne 15. 11. 2019 na nesouhlasné. Podle § 149 odst. 6 správního řádu platí, že *jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne*. Žalovaný však i přes nesouhlasné závazné stanovisko nechal

stavebníka zásadně přepracovat projektovou dokumentaci (změněny byly rozměry stavby, její provedení – živičný povrch namísto dlažby – i dopravní označení) a nechal stavebníka požádat o nové závazné stanovisko. Tento postup byl v rozporu s § 149 odst. 6 správního řádu.

13. Napadené rozhodnutí uvádí: „V nové verzi projektové dokumentace z 01/2024, rev.03, na základě které stavebník požádal o vydání nového souhlasného stanoviska, oproti dokumentaci z 02/2020, rev.02, stavebník *pouze sjednotil způsob kótování se způsobem kótování použitým v grafické části územního rozhodnutí. Základní kóty v nové verzi projektové dokumentace byly vztaženy k hranici pozemku (stejně jako v dokumentaci k územnímu rozhodnutí) a nikoliv k hraně stávajícího chodníkového obrubníku (jako v dokumentaci k stavebnímu povolení z 02/2020, rev.2). Ve své podstatě upřesněním některých kót, které však nemění podstatu a význam ploch umístěných územním rozhodnutím, došlo pouze ke sjednocení dokumentace ke stavebnímu povolení s dokumentací pro územní rozhodnutí.*“ Žalobce k tomu namítl, že stavebník zásadně přepracoval projektovou dokumentaci. Změněny byly rozměry stavby – délka chodníku byla upravena z 29,4 m na 25,5 m, tedy téměř o 4 metry, její provedení (živičný povrch namísto dlažby) i dopravní označení. Tvrzení žalovaného o drobné úpravě způsobu kótování stavby je tak v rozporu se skutkovým stavem.

e) rozpor délky chodníku s územním rozhodnutím

14. Územní rozhodnutí umísťuje stavební objekt SO.11. Pochozí plochy mají dle něj rozměry max. 3,3 (před vchodem do BD max. 4,6) x 20 m a pojezdové plochy max. 7,5 x 10 m. Předložená souhrnná technická zpráva uvádí chodník pro pěši o šířce 3,5 m a délce 29,4 m. Prvostupňové rozhodnutí uvádí „*chodník šíře 3,4 m a délky 29,4 m, s krytem z betonové dlažby*“; podle přiloženého výkresu je chodník umístěn po celé délce jižní stěny bytového domu. Žalobce proto tvrdil, že prvostupňové rozhodnutí i souhlas stavebního úřadu je v rozporu s vydaným územním rozhodnutím a odečet délky přejezdu z délky chodníku rozporoval i v odvolacím řízení. Vypořádání námitek žalobce odkazuje v obou případech bez dalšího na grafickou přílohu územního rozhodnutí, ze které má být naprosto zřejmé, že chodník může mít až 29,4 metrů (prvostupňové rozhodnutí), a že se má „odečítat“ vjezd do budovy. Argumentace žalovaného pouhým odkazem na grafickou část územního rozhodnutí je dle názoru žalobce věcně nesprávná a nedostatečně konkrétní.

f) rozpor délky vjezdu s územním rozhodnutím

15. Územní rozhodnutí umísťuje příjezd o maximální délce 10 metrů; souhlas Úřadu městské části Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby ze dne 15. 11. 2019 povoluje vjezd o délce 10,3 m (5,5 m a 4,8 m) a prvostupňové rozhodnutí délku vjezdu neuvádí. Žalobce proto tvrdil, že prvostupňové rozhodnutí i souhlas obecného stavebního úřadu je v rozporu s vydaným územním rozhodnutím a délku vjezdu rozporoval i v odvolacím řízení. Závazné stanovisko vydané Úřadem městské části Praha 8, odborem územního rozvoje a výstavby ze dne 22. 1. 2024, č. j. MCP8 042033/2024, uvádí: „*Vjezd do objektu je řešen chodníkovým přejezdem...délka vjezdu 10,0 m k hraně stávajícího silničního obrubníku + 0,3 šířka sklopeného silničního obrubníku*“ a napadené rozhodnutí to potvrzuje. Žalobce namítl, že argumentace žalovaného pouhým odkazem na grafickou část územního rozhodnutí je věcně nesprávná a nedostatečně konkrétní.

g) nesprávné vymezení pozemků

16. Napadené rozhodnutí ve výčtu pozemků cituje prvostupňové rozhodnutí: „*stavební povolení pro stavbu nazvanou: „Komunikace v rámci stavby Bytový dům Troja“, Praha 8, Troja, K Pazderkám, (dále jen „stavba“) na pozemku parc. č. 1118/10, 1118/17, 1119/3 a 1741 v katastrálním území Troja*“, přičemž ve svém výroku tento výčet nijak nedoplňuje ani nemění. Tento výčet je ovšem neúplný, protože v něm chybí pozemek parc. č. 1115/3 k. ú. Troja (dále jen „pozemek parc. č. 1115/3“), který je nezbytný k napojení pozemků parc. č. 1118/10, 1118/17 na ulici K Pazderkám (parc. č. 1741). Napadené rozhodnutí je tak v rozporu s § 115 odst. 6 stavebního zákona a § 5 písm. c) vyhlášky č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech stavebního řádu (dále jen „vyhláška č. 526/2006 Sb.“).

III. Vyjádření žalovaného k žalobě (a jejímu doplnění)

17. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádřeních k žalobě a k doplnění žaloby uvedl, že žalobní námitka týkající se dopravního napojení stavby je námitkou, která svým obsahem spadá do územního řízení. Otázka posouzení žalobcem namítaného rozporu stavebního povolení s normou ČSN 73 6110 je v kompetenci projektanta stavby, který podle § 330 odst. 1 stavebního zákona odpovídá za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby, jejíž dokumentaci zpracovával. Žalovaný s ohledem na totožnou námitku uplatněnou žalobcem v odvolacím řízení požádal podle § 136 odst. 3 správního řádu Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy o opětovné posouzení jím vydaného souhlasu s připojením staveniště k jiné pozemní komunikaci ve smyslu § 10 odst. 4 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích a k souvisejícímu dopravně inženýrskému opatření vydaného dne 6. 12. 2019 pod č. j. KRPA-415805-1/ČJ-2019-0000DŽ. Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy svým stanoviskem č. j. KRPA-223847/2/ČJ-2023-0000DŽ ze dne 17. 7. 2023 platnost uvedeného stanoviska potvrdilo.
18. Žalobcem zmiňovaný zápis z jednání Komise pro územní rozvoj Rady MČ Praha 8 ze dne 13. 11. 2024 a usnesení zastupitelstva hlavního města Prahy č. 17/3 ze dne 24. 10. 2024 jsou poklady, které se týkají jiného záměru v jiné lokalitě a závěry v nich obsažené nelze aplikovat na projednávanou věc. Žalovaný v této souvislosti poznamenal, že rada MČ Praha 8 ani zastupitelstvo hl. m. Prahy nejsou dotčenými orgány a jejich vyjádření nejsou v poměrech řešené věci validní. Ke stavbě, která je předmětem této žaloby, byla vydána příslušná závazná stanoviska a souhlasy, které byly relevantními podklady pro napadené rozhodnutí. K rozhodování v rámci stavebního řízení dochází v přenesené působnosti, zatímco podklady, na které žalobce odkazuje, byly vydány v rámci samostatné působnosti. Takové podklady žádným způsobem nesouvisí se stavebním řízením a jsou pro něj irelevantní. Není tedy zřejmé, jakým způsobem by měly být brány v potaz v rámci stavebního řízení.
19. K požadavku žalobce na přezkum závazného stanoviska Úřadu městské části Praha 8, odboru dopravy, oddělení dopravního rozvoje ze dne 24. 9. 2019, sp. zn. SZ MCP8 288124/2019/2 žalovaný již v napadeném rozhodnutí uvedl, že Magistrát hl. m. Prahy, odbor pozemních komunikací a drah, oddělení silničního správního úřadu svým rozhodnutím ze dne 17. 8. 2023 č. j. MHMP-1667967/2023/O4/Lj toto závazné stanovisko zrušil. Jeho zrušení však nebránilo vydání napadeného rozhodnutí.
20. Stran námitky, v níž žalobce brojí proti neseznámení se závazným stanoviskem ÚMČ Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby, odd. vodoprávní úřad ze dne 4. 5. 2021 č. j. MCP8 135505/2021, žalovaný předně odkázal na vypořádání obdobné námitky v případě řešeném

rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2016 č. j. 5 A 71/2011 – 70. Dále podotkl, že procesní pochybení stavebního úřadu bylo zhojeno v rámci odvolacího řízení, kdy došlo postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu k předložení závazného stanoviska nadřízenému správnímu orgánu k přezkumu. Nadřízený dotčený orgán vydal dne 3. 11. 2023 pod č.j. MHMP 2274227/2023 opět souhlasné závazné stanovisko, v jehož odůvodnění uvedl, že bylo vydáno v souladu s § 5 odst. 3 vodního zákona. S tímto novým, přezkumným závazným stanoviskem byl žalobce před vydáním napadeného rozhodnutí řádně seznámen podle § 36 odst. 3 správního řádu. Pokud jde o vyjádření ÚMČ Praha 8, odboru dopravy ze dne 22. 11. 2022, šlo o podpůrný interní dokument, který v podstatě odkazoval na jiné podklady pro rozhodnutí založené ve spise již před 31. 10. 2022. Vyjádření stavebníka ze dne 30. 11. 2022 není ze své podstaty podkladem pro vydání rozhodnutí, neboť bylo pouze reakcí na předchozí námitky žalobkyně. Postupem stavebního úřadu tedy nemohlo dojít ke zkrácení práv žalobce, které by mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

21. K žalobnímu bodu týkajícímu se nakládání se srážkovými vodami žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dodal, že žalobce zde opakovaně zpochybňuje posouzení a konečné rozhodnutí věcně znalých odborníků (úředně oprávněných osob v příslušném dotčeném správním orgánu a v jeho nadřízeném orgánu). V původním řízení nicméně brojil právě proti vsakování srážkových vod v obavě z ohrožení vlastního objektu vsakovanými vodami, a je proto s podivem, že v odvolání trvá na důsledném postupu v hospodaření se srážkovými vodami, kdy patrně preferuje řešení srážkových vod vsakem i pro tak nepodstatnou část záměru, jakou je prostor vjezdu do objektu Bytového domu Troja. V této souvislosti se nabízí otázka, jakým způsobem může být žalobce dotčen na svých právech a oprávněných zájmech navrženým způsobem odvodnění chodníku a vjezdu do objektu v blízkosti ulice K Pazderkám, který se od objektu žalobce nachází cca 44 metrů. Žalovaný je toho názoru, že s ohledem na uvedenou vzdálenost a taktéž s ohledem na odtok srážkových vod přímo do jednotné kanalizace, kde nedochází k žádnému zasakování srážkových vod do podloží v okolí nemovitosti žalobce, je toto dotčení vyloučeno. Tyto námitky se mu proto jeví jako čistě obstrukční.
22. K namítanému porušení § 149 odst. 6 správního řádu žalovaný uvedl, že postupoval v souladu s právními předpisy a rozhodovací praxí soudů i v souladu se zásadou hospodárnosti a procesní ekonomie, a odkázal na argumentaci uvedenou v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
23. Ve vztahu k žalobním bodům napadajícím rozpor s územním rozhodnutím, pokud jde o délku chodníku a vjezdu, žalovaný uvedl, že mu není zřejmé, jakým způsobem mělo dojít k zásahu do veřejných subjektivních práv žalobce. Žalobce netvrdí ani neprokazuje, jak má potenciální rozpor u těchto námitek ovlivnit jeho právní postavení a jeho argumentace je ryze spekulativní. Žalobci z tohoto důvodu schází aktivní žalobní legitimace k tvrzení o rozporu stavby s územním rozhodnutím.
24. Také v případě namítaného nesprávného vymezení pozemků má žalovaný za to, že žalobci schází aktivní žalobní legitimace. Ze spisové dokumentace je jednoznačné, na kterých pozemcích byla stavba umístěna a povolena. Opomenutí jednoho z pozemků, konkrétně pozemku parc. č. 1115/3, který představuje pás komunikační zeleně mezi cyklostezkou a komunikací K Pazderkám a je stavbou zasažen naprosto minoritním způsobem (ve vztahu k celkovému rozsahu stavby), tudíž nemá za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Pozemek parc. č. 1115/3 není ve vlastnictví žalobce a namítané pochybení tedy v žádném případě není způsobilé zásahu do práv žalobce. Ten navíc tuto námitku uplatnil až ve správní

žalobě, ač mu nic nebránilo v tom, aby ji uplatnil již v rámci odvolacího řízení. Tím žalobce porušil koncentrační zásadu stanovenou v § 82 odst. 4 správního řádu. Žalovaný doplnil, že předmětnou nesrovnalost lze zhojit formou tzv. opravného rozhodnutí podle správního řádu.

IV. Vyjádření stavebníka k žalobě (a jejímu doplnění)

25. Stavebník, tj. osoba zúčastněná na řízení a), rovněž navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě a jejímu doplnění konstatoval, že správní úřady se pečlivě zabývaly jednotlivými parametry stavby, tyto posoudily a dospěly k závěru, že stavba je v souladu s územním rozhodnutím. Žalobní námitka v rozsahu, ve kterém žalobce požaduje vyřešení rozporu stavby s územním rozhodnutím, je z tohoto důvodu lichá, neboť stavba je plně v souladu s územním rozhodnutím, jak bylo potvrzeno v novém závazném stanovisku stavebního úřadu ze dne 22. 1. 2024, č.j. MCP8 042033/2024 a v přezkumném stanovisku Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního úřadu, oddělení stavebního řádu ze dne 20. 6. 2024, č.j. MHMP 1127559/2024. Navíc není zřejmé, jakým způsobem má případný rozpor parametrů stavby s územním rozhodnutím zasáhnout do práv žalobce. Ten v žalobě žádným konkrétním způsobem netvrdí ani neprokazuje, jak má potenciální rozpor stavby s územním rozhodnutím ovlivnit jeho právní postavení, a veškerá žalobní argumentace tak zůstává jen v rovině spekulací. Požadavek žalobce na vyřešení rozporu stavby s technickými parametry a se „skutečností“ není nadto vůbec relevantní, neboť parametry stavby byly posuzovány v rámci řízení o umístění stavby, nikoliv v řízení o jejím povolení. Jakákoliv argumentace v tomto smyslu tedy měla být ze strany žalobce učiněna v rámci řízení o umístění stavby. Stavebník na tomto místě citoval závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2012 sp. zn. 9 As 10/2012.
26. Stavebník je přesvědčen, že žalobce nepodloženě dovozuje negativní důsledky realizace stavby pro dopravní situaci v dané lokalitě, přestože na rozdíl od dotčených orgánů, které ve věci vydaly kladná stanoviska a vyjádření, nedisponuje informacemi ani podklady k posouzení dopravní situace. Umístění stavby a její parametry, jakož i samotné dopravní napojení byly řešeny v územním řízení. V rámci něj bylo stavebnímu úřadu předloženo rozhodnutí o připojení vydané Úřadem městské části Praha 8, odborem dopravy dne 6. 9. 2017 pod č. j. MCP8 104689/2016, které nabylo právní moci dne 21. 9. 2017. Podle tohoto rozhodnutí zvolené dopravní napojení neovlivní negativně dopravní situaci v lokalitě, resp. neovlivní dopravní situaci v lokalitě tak, aby nebylo možné stavbu povolit. Obsahově totožná námitka žalobce byla na žádost stavebního úřadu znovu posouzena ze strany Úřadu městské části Praha 8, jenž ve svém vyjádření ze dne 22. 11. 2022, č. j. MCP8 502734/2022 výslovně uvedl, že ačkoliv dojde k navýšení dopravní zátěže, je komunikace K Pazderkám dostatečně kapacitní na předpokládaný nárůst dopravní zátěže. Žalobcovy domněnky, které nejsou doloženy žádnými relevantními údaji či důkazy, na tomto závěru nic nemění.
27. Požadavek žalobce na přezkum závazného stanoviska Úřadu městské části Praha 8 ze dne 24. 9. 2019, č. j. MCP8 288124/2019 není podle stavebníka relevantní, neboť toto závazné stanovisko bylo zrušeno rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, oddělení silničního správního úřadu ze dne 17. 8. 2023 č. j. MHMP-1667967/2023/O4/Lj. Pokud jde o žalobcem požadované posouzení zákonnosti vyjádření Policie ČR, stavebník dovozuje, že žalobce tím má zřejmě na mysli souhlas Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru služby dopravní policie ze dne 6. 12. 2019, č. j. RPA-415805-1/ČJ-2019-0000DŽ. Na tento úkon se aplikuje § 154 a násl. ve spojení s § 64 odst. 4 správního řádu, podle kterého odůvodnění souhlasu není třeba, pokud správní

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

orgán žadateli v plném rozsahu vyhoví, což se v daném případě stalo. K žalobcovu požadavku na přezkum rozhodnutí o připojení stavebník uvedl, že se jedná o správní rozhodnutí, proti kterému lze samostatně podat správní žalobu podle § 65 s.ř.s. Žalobce sice nebyl účastníkem řízení o vydání rozhodnutí o připojení, avšak již několik let si je prokazatelně vědom existence tohoto rozhodnutí a brojí proti němu minimálně od roku 2022, kdy obsah rozhodnutí o připojení zpochybnil v námitkách proti stavebnímu povolení. Žalobu proti němu v zákonem stanovené lhůtě ale nepodal. Rozhodnutí o připojení nadto bylo podkladem vydaným pro potřeby územního řízení. Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona platí, že k námitkám, které mohly být uplatněny v rámci územního řízení, se nepřihlíží. Žalovaný z toho důvodu postupoval správně, když k části argumentace žalobce týkající se rozhodnutí o připojení nepřihlédl.

28. Ze stejných důvodů, jako to učinil ve svém vyjádření k žalobě žalovaný, odmítl stavebník rovněž žalobcovu argumentaci zápisem z jednání Komise pro územní rozvoj Rady MČ Praha 8 ze dne 13.11.2024, týkající se stanoviska odboru dopravy k ověřovací studii „*Novostavba bytových domů při ul. K Pazderkám, k.ú. Troja, parc. č. 1305/21, 1304/7, 1304/2, 1306/34, 1306/2, 1306/1, 1306/37**“, a dále usnesením zastupitelstva hlavního města Prahy č. 17/3 ze dne 24. 10. 2024.
29. Stavebník vyjádřil přesvědčení, že postup žalobce vůči němu je účelový a šikanózní a je veden jediným zájmem, a to maximálním prodloužením celého povolovacího procesu a zmařením stavby. Se správními úřady jedná stavebník o povolení projektu bytového domu, jehož součástí je i stavba, již od roku 2017. Žalobce ve všech řízeních podal opravné prostředky, správní žaloby i kasační stížnosti, a to i opakovaně, a i do řízení, ve kterých nebyl účastníkem řízení a v některých případech dokonce vícekrát za svou osobu a prostřednictvím spolku, který byl účelově založen osobami spojenými s žalobcem. Žalobcova argumentace často postrádá smysl, je věcně nesprávná, vágní a úmyslně zavádějící. Žalobce je ochoten stále dokola opakovat naprosto stejné námitky a argumenty, i když byly opakovaně vyvráceny a posouzeny jako nedůvodné, a napadat veškerá rozhodnutí a úkony správních orgánů. Takovému postupu by neměla být poskytována právní ochrana.
30. Stavebník je toho názoru, že žalobci v souvislosti se všemi žalobními námitkami schází aktivní legitimace k jejich uplatnění. Žalobce sice vznáší celou řadu námitek různého charakteru, tvrzení, jimiž by osvětlil, jak se stavba dotýká jeho (hmotných) veřejných subjektivních práv, však předkládá pomálu, a navíc zcela obecného charakteru. Také v podstatě neoznačuje jediný důkaz k jejich prokázání, ani toto dotčení netvrdí. Žalobní legitimace se přitom vždy odvíjí od konkrétního zásahu do veřejného subjektivního práva žalobce, jak plyne z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2024 č. j. 39 A 25/2023 – 100. Stavebníku není zřejmé, jakým způsobem do veřejných subjektivních práv žalobce zasahuje tvrzená údajná nemožnost vyjádřit se podkladům, která však neměla za následek zkrácení práv žalobce, zvolený způsob odvodnění stavby, který se žádným způsobem nedotýká pozemků či staveb ve vlastnictví žalobce, tvrzený údajný rozpor v délce chodníku či vjezdu do garáží objektu (v řádu maximálně jednotek metrů) nacházející se desítky metrů od pozemků a staveb ve vlastnictví žalobce, vymezení pozemků v rámci napadeného rozhodnutí, či řešení dopravního napojení, když se ani v jednom případě nejedná o pozemky ve vlastnictví žalobce.
31. K namítanému opomenutí povinnosti podle § 36 odst. 3 správního řádu stavebník uvedl, že pokud stavební úřad neinformoval žalobce o doplnění žalobcem zmíněných podkladů do spisu, nejedná se o vadu řízení, která by měla vliv na zákonnost stavebního povolení a

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

napadeného rozhodnutí. Na základě takto doplněných podkladů došlo pouze k potvrzení závěrů stavebního úřadu a nelze důvodně předpokládat, že by reakce žalobce na doplněné podklady v rámci odvolacího řízení mohla mít jakýkoliv vliv na výsledek rozhodnutí. K obdobnému závěru dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 60/2011-101. Vyjádření Úřadu městské části Praha 8, odboru dopravy ze dne 22. 11. 2022, č. j. MCP8 502734/2022 bylo toliko podpůrným interním dokumentem, který v podstatě odkazoval na jiné podklady pro rozhodnutí založené ve spise již před 31. 10. 2022, konkrétně na rozhodnutí o připojení vydané Úřadem městské části Praha 8, odborem dopravy dne 6. 9. 2017 pod č. j. MCP8 104689/2016. Vyjádření stavebníka k námitkám žalobce ze dne 30. 11. 2022 pouze reagovalo na předchozí námitky a není podkladem pro vydání rozhodnutí. Závazné stanovisko Úřadu městské části Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby, vodoprávního úřadu ze dne 4. 5. 2021, č. j. MCP8 135505/2021 bylo souhlasné a jeho obsah byl pro stavební úřad závazný. Bylo navíc napadeno v rámci odvolání a žalovaný si postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu vyžádal potvrzení nebo změnu tohoto závazného stanoviska od nadřízeného správního orgánu, který vydal dne 3. 11. 2023 pod č.j. MHMP 2274227/2023 opět souhlasné závazné stanovisko. Argumentace touto žalobní námitkou, která byla ze strany žalobce uplatněna již v rámci odvolání, postrádá v této fázi řízení s ohledem na další vývoj smysl.

32. K námitce týkající se nakládání se srážkovými vodami stavebník připomněl, že ačkoliv je stavba komunikace povolována samostatně, nelze přehlížet, že je součástí záměru výstavby „Bytového domu Troja“. Tento záměr jako celek počítá se zasakováním dominantního podílu srážkových vod, a to v míře, kterou hydrogeologické poměry v lokalitě umožňují. Nelze tedy považovat za rozporné s vodním zákonem, pokud dílčí (plošně nepodstatná) část záměru bude z racionálních důvodů odvodněna přímo do kanalizace. Navíc se jedná o zcela standardní a dominantní řešení v souvislosti s odvodněním vjezdů do garáží. Očekávaný objem srážkových vod ze samotného prostoru vjezdu a přilehlé části chodníku řešený pomocí odvodňovacího liniového žlabu je s ohledem na celkové kapacity záměru, kde zcela dominantní část odvodňovacích ploch je napojena na systém retence/vsák s následným bezpečnostním přepadem do jednotné kanalizace, zanedbatelný. Stavebník dodal, že k posouzení souladu odvodnění stavby je příslušný vodoprávní úřad, který ve věci vydal závazné stanovisko ze dne 4. 5. 2021, jež bylo následně potvrzeno závazným stanoviskem Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 3. 11. 2023 č. j. MHMP 274227/2023. V souladu s § 149 odst. 1 stavebního zákona byl stavební úřad vázán obsahem závazného stanoviska a nebyl oprávněn posuzovat nebo rozporovat jeho odbornou stránku.
33. K namítanému porušení § 149 odst. 6 správního řádu, které žalobce spatřuje v tom, že stavební úřad umožnil stavebníku přepracovat projektovou dokumentaci a zažádat o nové závazné stanovisko, stavebník uvedl, že žalovaný postupoval v souladu s právními předpisy a rozhodovací praxí soudů i v souladu se zásadou hospodárnosti a procesní ekonomie. V nové verzi projektové dokumentace z 01/2024 (rev.03), na jejímž základě stavebník následně požádal o vydání nového závazného stanoviska, došlo oproti dokumentaci z 02/2020 (rev.02) pouze ke sjednocení způsobu kótování se způsobem kótování použitým v grafické části územního rozhodnutí, kdy základní kóty byly vztaženy k hranici pozemku (stejně jako v dokumentaci k územnímu rozhodnutí) a nikoliv k hraně stávajícího chodníkového obrubníku.
34. Stavebník označil za nedůvodnou také námitku, že délka chodníku a délka vjezdu do garáží na jižní straně objektu je v rozporu s územním rozhodnutím. Ve vztahu k délce chodníku

žalobce tvrdí rozpor v rozsahu 4 m a ve vztahu k délce vjezdu do garáží rozpor v rozsahu 0,3 m. Stavebník v tomto směru odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, se kterým se ztotožňuje, a zopakoval, že mu není zřejmé, jakým způsobem má případný rozpor parametrů stavby s územním rozhodnutím zasáhnout do práv žalobce. Takové dotčení je podle něj z povahy věci vyloučeno. Vypořádání této námitky ze strany žalovaného nelze považovat za nedostatečné, protože argumentaci, kterou žalobce v souvislosti s touto námitkou uplatnil, není možné vypořádat jinak než právě odkazem na projektovou dokumentaci k územnímu rozhodnutí. Žalobcův požadavek na vyřešení rozporu stavby s technickými parametry a se „skutečností“ nadto vůbec není relevantní, neboť parametry stavby byly posuzovány v rámci řízení o umístění stavby a nikoliv v řízení o jejím povolení.

35. K namítanému nesprávnému vymezení pozemků spočívajícímu v opomenutí pozemku parc. č. 1115/3 stavebník podotkl, že ze stavebního povolení a napadeného rozhodnutí je zcela jednoznačné a dobře identifikovatelné, jaké stavby se týká (přesný rozsah a parametry stavby vyplývají především z dokumentace pro stavební povolení). Vymezení stavby je proto zcela dostatečné a případné opomenutí jednoho z pozemků (navíc dotčeného stavbou naprosto minoritním způsobem ve vztahu k celkovému rozsahu stavby) nemá za následek nezákonnost stavebního povolení ani napadeného rozhodnutí. K umístění stavby na předmětný pozemek byl dán souhlas ze strany jeho vlastníka, stavba byla na tento pozemek řádně a v souladu se zákonem umístěna na základě územního rozhodnutí a následně byla stavba na tomto pozemku povolena v rámci stavebního povolení. Předmětný pozemek není ve vlastnictví žalobce, a vytýkané pochybení proto není způsobilé zásahu do jeho práv. Pokud žalobce tvrdí, že pozemek nebyl uveden již ve výčtu pozemků ve stavebním povolení, měl tuto námitku uplatnit v odvolání a nikoliv až v žalobě.

V. Vyjádření Spolku přátel pro lepší život na Praze 8 k žalobě

36. Spolek přátel pro lepší život na Praze 8 (dále jen „Spolek“) jakožto osoba zúčastněná na řízení b) navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí i jemu předcházející stavební povolení. Ve vyjádření k žalobě se zcela ztotožnil se žalobou včetně jejího doplnění, přičemž v podrobnostech odkázal na odůvodnění jednotlivých žalobních námitek v žalobě. Za zcela zásadní označil námitku týkající se nevyhovujícího dopravního napojení, tj. plánovaného připojení bytového domu, v jehož bezprostřední blízkosti se nachází základní škola, na směrově rozdělenou komunikaci. To způsobí podstatné zhoršení bezpečnosti provozu jak pro automobily a autobusy jedoucí po komunikaci, na kterou budou automobily z podzemních garáží vyjíždět, tak zejména pro děti a ostatní občany, kteří chodník s cyklostezkou denně využívají. Spolek dále uvedl, že stavební úřad ani žalovaný při svém rozhodování nezohlednili další plánované nebo probíhající záměry a projekty v dané lokalitě, zejména plánovanou výstavbu tramvajové trati v ulici Na Pazderkách.

VI. Vyjádření Městské části Praha 8 k žalobě

37. Městská část Praha 8 (dále jen „MČP8“) jakožto osoba zúčastněná na řízení c) navrhla, aby soud napadené rozhodnutí i stavební povolení zrušil. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že je nesporné, že do spisu stavebního úřadu bylo doplněno vyjádření stavebního úřadu a vyjádření stavebníka, jehož součástí bylo i chybějící závazné stanovisko vodoprávního úřadu, až po uplynutí lhůty pro vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí, aniž by na to byl žalobce upozorněn. Žalobce tak neměl možnost se s těmito listinami seznámit ani

se k nim vyjádřit před vydáním stavebního povolení, čímž došlo k porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Závazné stanovisko vodoprávního úřadu ke stavbě, které bylo do spisu stavebního úřadu doplněno úplně poprvé, navíc bylo zcela zásadním podkladem pro vydání rozhodnutí. Jeho význam potvrzuje i skutečnost, že jeho věcná správnost byla žalobcem napadena v odvolacím řízení.

38. K žalobní námitce týkající se nakládání se srážkovými vodami MČP8 doplnila, že § 5 odst. 3 vodního zákona obsahuje absolutní příkaz k omezení odtoku srážkových vod jejich akumulací a následným využitím nebo vsakováním na pozemku nebo výparem. Pokud je alespoň jeden z těchto způsobů odvodnění stavby technicky možný a dostatečný, nepřichází subsidiární způsob vůbec v úvahu. Až není-li žádný z preferovaných způsobů možný a/nebo dostatečný, umožňuje vodní zákon odvodňovat stavbu zadržováním a řízeným odváděním srážkových vod do kanalizace. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nezdůvodnil, proč nelze využít vodním zákonem preferované způsoby odvodnění. Povoluje-li stavbu s využitím alternativního způsobu – pomocí liniového žlabu, aniž by v první řadě eliminoval zákonem preferované způsoby, činí tak v rozporu s § 5 odst. 3 vodního zákona. MČP8 v této souvislosti poukázala též na stanovisko Povodí Vltavy ze dne 9. 10. 2019, ve kterém Povodí Vltavy jako podmínku svého souhlasu s povolovaným záměrem, jehož součástí je i stavba, výslovně stanoví, že likvidace srážkových vod bude v souladu s § 5 odst. 3 vodního zákona.
39. MČP8 má ve shodě se žalobcem za to, že pokud speciální stavební úřad v odvolacím řízení v nesouhlasném závazném stanovisku odmítl dát souhlas s povolením stavby pro její rozpor s územním rozhodnutím, čímž znemožnil vyhovět žádosti o vydání stavebního povolení, měl žalovaný stavební povolení dle § 149 odst. 6 správního řádu změnit tak, že se žádost o jeho vydání zamítá, a pokud tak neučinil, je napadené rozhodnutí nezákonné. Postup žalovaného, který stavebníka nechal zásadně přepracovat projektovou dokumentaci a následně zažádat o zcela nové závazné stanovisko, na jehož základě nakonec mohl žádosti vyhovět, nemohl být v souladu se zásadou hospodárnosti a procesní ekonomie, jak tvrdí žalovaný.
40. K namítanému rozporu stavby s územním rozhodnutím MČP8 konstatovala, že územní rozhodnutí stanoví maximální rozměry vjezdu do objektu z ulice K Pazderkám na 7,5 x 10 m a maximální rozměry chodníku podél jižní fasády budovy stanoví na 3,3 m (před vchodem do objektu 4,6 m) x 20 m. Přepracovaná projektová dokumentace ke stavbě, na základě které bylo vydáno nové a souhlasné závazné stanovisko ze dne 22. 1. 2024, č. j. MCP8 042033/2024, umísťuje Stavbu takto: vjezd do objektu o rozměrech 5,5 x 10 m a chodník o rozměrech 3,3 x 25,50 m (včetně vjezdu). Přepracovaná projektová dokumentace ale není pouhým upřesněním některých kót tak, aby sjednocovaly dokumentaci ke stavebnímu povolení s dokumentací pro územní řízení, jak tvrdí žalovaný. Stavebník v ní zásadním způsobem mění rozměry stavby, v případě délky chodníku téměř o 4 m (na 25,5 m). Žalovaný zdůvodňuje rozdílné rozměry stavby, především pak chodníku, odkazem na grafickou část územního rozhodnutí, ze které podle něj vyplývá, že se chodník skládá ze dvou úseků přerušených vjezdem do budovy, jehož šířka se musí od délky chodníku odečíst. Argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí pouhým odkazem na grafickou část územního rozhodnutí je však nedostatečně konkrétní, neboť nevysvětluje, proč je z délky projektované délky chodníku odečítána šířka vjezdu.
41. Pokud jde o nesprávné vymezení pozemků, MČP8 podotkla, že pozemek parc. č. 1115/3 nebyl stavebníkem zařazen do údajů o místu stavebního záměru v rámci žádosti o povolení stavby ze dne 5. 11. 2019, a není tudíž součástí stavebního povolení ani napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

rozhodnutí, přestože je na něm stavba fakticky povolována. Stavební povolení a napadené rozhodnutí, která neobsahují úplný výčet pozemků, na kterých se stavba povoluje, tak nesplňují obsahové náležitosti stavebního povolení a jsou vadná.

42. Ve vztahu k žalobní námitce týkající se dopravního napojení MČP8 zdůraznila, že žalobce opakovaně upozorňoval na negativní dopady stavby na komunikace Dunajecká, Hnězdenská a Glowackého zajišťující přístup k jeho nemovitým věcem, na nichž bude nevyhnutelně docházet ke zhoršení dopravní a parkovací situace i bezpečnosti. Těmito dopady, které byly podstatou odvolacích námitek žalobce, se však žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nezabýval, čímž žalobce zkrátil na jeho procesních právech.

VII. Další podání osob zúčastněných na řízení

43. Stavebník v podání ze dne 10. 3. 2025 s odkazem na § 34 odst. 1 s.ř.s. zpochybnil postavení Spolku jako osoby zúčastněné na řízení a navrhl, aby soud usnesením rozhodl, že Spolek není osobou zúčastněnou na řízení. Zdůraznil, že k získání postavení osoby zúčastněné na řízení je třeba splnit jednak kritérium formální (tj. výslovné oznámení, že osoba bude v řízení vykonávat práva osoby zúčastněné na řízení) a dále jedno ze dvou kritérií materiálních. Prvním z nich je přímé dotčení subjektivních práv a povinností této osoby správním rozhodnutím, druhým pak možné dotčení těchto práv zrušením správního rozhodnutí soudem. Dotčení v právech musí být přímé, nepostačí tedy zasažení nepřímé či dokonce eventuální a musí se přitom jednat o veřejné subjektivní právo. Pouhé hájení veřejného zájmu nestačí. Stavebník je toho názoru, že Spolek v projednávané věci není nositelem žádného veřejného subjektivního práva, které by mohlo být napadeným rozhodnutím dotčeno. Nebyl účastníkem řízení, v němž bylo napadené rozhodnutí vydáno, a napadeným rozhodnutím nebylo rozhodováno o právech a povinnostech Spolku, ani se práv a povinností Spolku žádným způsobem nedotýká.
44. Na podání stavebníka ze dne 10. 3. 2025 reagoval Spolek podáním ze dne 26. 3. 2025, v němž mj. uvedl, že napadené rozhodnutí přímo ovlivňuje zájmy, které Spolek hájí, a proto by měl být považován za osobu zúčastněnou na řízení. Kromě veřejného zájmu, který je napadeným rozhodnutím ohrožen, je Spolek přímo dotčen na svých právech, která se týkají bezpečnosti silničního provozu, ochrany životního prostředí a také ochrany zdraví obyvatel a zdravého vývoje dětí. Činnost Spolku podporují stovky obyvatel zejména Prahy 8, kteří jsou předmětným stavebním záměrem přímo dotčeni. Činnost Spolku navazuje na předchozí občanské iniciativy, kdy již v letech 2017 a 2018 byla sepsána petice proti stavbě Bytového domu Troja, kterou podepsaly stovky občanů. S ohledem na výše uvedené má Spolek za to, že k získání postavení osoby zúčastněné na řízení splnil jak formální podmínku, když výslovně oznámil, že bude v řízení vykonávat práva osoby zúčastněné na řízení, tak i podmínku materiální.
45. MČP8 v podání ze dne 23. 6. 2025 (označeném jako replika) vyjádřil nesouhlas s názorem stavebníka, že žalobci v projednávané věci schází aktivní žalobní legitimace. Ta je dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) založena již samotným tvrzením. Žalobce tudíž svou žalobní legitimaci tvrdí a z jeho tvrzení není možné zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo, naopak se prokázalo, že k němu došlo. Aktivní žalobní legitimace žalobce je proto dána. Dle názoru MČP8 se žalobce nesnaží bezpředmětně pouze prodlužovat povolovací proces stavebního záměru „Bytový dům Troja“, jak tvrdí stavebník - od počátku se snaží zamezit

jeho povolení v nezákonné podobě, a to právě proto, aby nebyl v důsledku jeho povolení zkrácen na svých veřejných subjektivních právech, ze kterých vyvozuje svou aktivní žalobní legitimaci.

46. K tvrzení žalovaného, že je to projektant, který dle § 159 odst. 3 stavebního zákona odpovídá za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace, MČP8 podotkla, že podle § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona ověřuje stavební úřad v řízení o povolení stavby zejména, zda jsou v projektové dokumentaci v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu. Dle ustálené judikatury NSS stavební úřad soulad stavby s obecnými požadavky na výstavbu hodnotí z úřední povinnosti. Podle § 111 odst. 2 stavebního zákona je navíc stavební úřad v rámci posuzování žádosti o stavební povolení povinen rovněž ověřit účinky budoucího užívání stavby. Stavební úřad a následně žalovaný tedy postupovali nezákonně, pokud nezkoumali soulad stavby s obecnými požadavky na výstavbu stanovenými normou ČSN 736110, ani se nezabývali žalobcem namítanými negativními účinky budoucího užívání stavby. MČP8 dále uvedla, že se zcela ztotožňuje s vyjádřením Spolku k žalobě, přičemž zdůraznila zejména argumentaci Spolku ohledně negativních dopadů stavby na bezpečnost provozu v souvislosti s bezprostřední blízkostí ZŠ Glowackého a plánovanou tramvajovou tratí, kterými se stavební úřad a potažmo žalovaný měli zabývat dle § 111 odst. 2 stavebního zákona při posouzení účinků budoucího vlivu užívání stavby.
47. V dalších částech svého podání ze dne 23. 6. 2025 MČP8 argumentovala shodně jako ve vyjádření k žalobě, na které opakovaně odkázala.
48. V podání ze dne 27. 6. 2025 stavebník vyjádřil přesvědčení, že MČP8 není osobou zúčastněnou na řízení, neboť nenaplnňuje materiální znaky specifikované v § 34 odst. 1 s.r.s., a navrhl, aby soud usnesením vyslovil, že MČP8 není osobou zúčastněnou na řízení. Konstatoval, že MČP8 ve vyjádření k žalobě neuvádí, z čeho dovozuje své údajné postavení osoby zúčastněné na řízení; žádným způsobem neprokazuje ani netvrdí jakékoliv zkrácení či dotčení na svých právech. V projednávané věci není MČP8 nositelem žádného veřejného subjektivního práva, které by mohlo být napadeným rozhodnutím dotčeno. Nebyla účastníkem řízení, v němž bylo napadené rozhodnutí vydáno, napadeným rozhodnutím nebylo rozhodnuto o jejích právech a povinnostech a toto rozhodnutí se práv a povinností MČP8 ani žádným způsobem nedotýká. Jakékoliv tvrzené zkrácení práv žalobce je pro posouzení účastenství MČP8 zcela nerozhodné.
49. V dalším podání ze dne 27. 6. 2025 stavebník reagoval na vyjádření Spolku k žalobě. Nejprve však poukázal na to, že Spolek vznikl teprve dne 31. 7. 2023 a přestože jeho deklarovaným cílem je působit na poměrně rozsáhlém a různorodém území (celé) Prahy 8, nelze považovat za náhodu, že všichni tři členové výboru Spolku mají dle informací uvedených ve spolkovém rejstříku bydliště v bezprostřední blízkosti povolované stavby. Proto lze mít důvodně za to, že motivace Spolku k účasti v řízení o žalobě a potenciálně rovněž k jeho samotnému založení je stejná, jako je tomu v případě žalobce, tj. zabránit povolení stavby v těsném sousedství za každou cenu.
50. K žalobní námitce vytykající žalovanému porušení vodního zákona stavebník doplnil, že k provedení stavby vodních děl retenčního a vsakovacího zařízení bylo stavebním úřadem vydáno samostatné stavební povolení ze dne 14. 6. 2021 č. j. MCP8 198579/2021, které nabylo právní moci dne 21. 12. 2021. Tato námitka je proto v rámci tohoto řízení bezpředmětná. V rámci řízení o vydání stavebního povolení na vodní díla byl řešen i

navržený liniový žlab popsany jak ve výkresových, tak i textových částech projektové dokumentace, přičemž, jak je v projektových podkladech uvedeno, tímto řešením nedojde vzhledem k malé odvodňované ploše chodníku a vjezdu k překročení povoleného limitu odtoku do veřejné kanalizace, což potvrzují i příslušná vyjádření/stanoviska relevantních orgánů. Žalobce, k jehož argumentaci se Spolek připojil, v rámci námitek ve stavebním řízení týkajícím se vodních děl namítal riziko negativního ovlivnění základů objektů žalobce vsakovanou vodou, k navrhovanému liniovému žlabu ale žádné námitky neuvedl. Je proto s podivem, že v rámci stavebního řízení týkajícího se stavby (komunikací) apeluje na vsakování srážkových vod i z těchto ploch. Žalobce (a nyní i Spolek, který jeho argumentaci přebírá) tedy napadají rozhodnutí z rozličných důvodů, které se v různých fázích povolovacího procesu mění podle aktuální potřeby žalobce a jsou vzájemně vnitřně rozporné.

51. K tvrzení žalobce, které Spolek opakuje, že sjezd a výjezd z podzemních garáží je nutno posuzovat jako křižovatku, přičemž vzdálenost od současné světelné křižovatky ulic K Pazderkám x Čimická x Velká Skála nesplňuje požadovanou vzdálenost podle ČSN 736110, stavebník uvedl, že k danému řešení vydaly odborné i správní orgány souhlasná stanoviska a souladem tohoto řešení mimo jiné s normou ČSN 736110 se řádně zabýval jak stavební úřad ve stavebním povolení, tak žalovaný v napadeném rozhodnutí. Tvrzení Spolku, že stavební úřad a žalovaný toto tvrzení ignorují, je tudíž nepravdivé. Stavba byla umístěna na základě pravomocného územního rozhodnutí, kde bylo řešeno právě i umístění sjezdu a jeho vzdálenost od uvedené křižovatky. Navržené řešení sjezdu odpovídá podmínkám jak zmiňované ČSN 736110 Projektování místních komunikací, tak i ČSN 736102 Projektování křižovatek na pozemních komunikacích a zákonu č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Nadto z relevantních mapových podkladů týkajících se dané lokality i z kontrolního měření na stavbě vyplývá, že vzdálenost mezi sjezdem do garáže a křižovatkou ulic K Pazderkám x Čimická x Velká Skála je větší než 200 m. Tvrzení, že tato vzdálenost nedosahuje 150 m, je tedy nesprávné.
52. Spolek sice upozorňuje na to, že stavební úřad a žalovaný při svém rozhodování nezohlednili další plánované nebo probíhající záměry a projekty v dané lokalitě, zejména plánovanou výstavbu tramvajové trati v ulici Na Pazderkách, podle stavebníka však zcela přehlíží, že stavba byla pravomocně umístěna na základě územního rozhodnutí, kde byly důkladně posuzovány všechny její aspekty. Soulad připravovaného projektu Bytového domu Troja se záměrem tramvajové trati byl jak na úrovni územního řízení, tak i stavebního řízení průběžně konzultován s Dopravním podnikem hl. m. Prahy a.s., který následně pro účely územního a stavebního řízení vydal souhlasná stanoviska.
53. V dalším pak stavebník odkázal na argumentaci obsaženou v jeho vyjádření k žalobě.
54. MČP8 v podání ze dne 24. 7. 2025 (označeném jako duplika) oponovala názoru stavebníka, že nenaplňuje materiální znaky specifikované v § 34 odst. 1 s.ř.s., a proto jí nenáleží postavení osoby zúčastněné na řízení. Poukázala na to, že do její správy byl Hlavním městem Praha svěřen mj. pozemek parc. č. 1124/1 v k. ú. Troja, který přímo sdílí část své jihovýchodní hranice s pozemkem parc. č. 1118/10, k. ú. Troja a nachází se v bezprostřední blízkosti ostatních pozemků, na kterých je povolována stavba. V souladu s § 17 obecně závazné vyhlášky č. 55/2000 Sb. hl. m. Prahy, kterou se vydává Statut hlavního města Prahy, MČP8 vykonává práva vlastníka tohoto (sousedního) pozemku, na němž se nachází multifunkční hřiště ZŠ Glowackého a část dětského dopravního hřiště Glowackého. Prováděním stavby dojde ke zvýšené intenzitě dopravy v místě stavby, tj. k přímému dotčení pozemku parc. č.

1124/1, k. ú. Troja. V důsledku toho MČP8 splňuje i materiální podmínku pro přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení.

VIII. Posouzení Spolku a MČP8 jako osob zúčastněných na řízení soudem

55. Soud se neztotožnil s názorem žalobce, že Spolek a MČP8 nesplňují zákonem stanovené podmínky pro přiznání postavení osob zúčastněných na řízení. Nevyhověl proto žalobcovu návrhu na vydání usnesení, jímž by vyslovil, že Spolek a MČP8 nejsou osobami zúčastněnými na řízení.
56. Podle § 34 odst. 1 s.ř.s. osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.
57. Podle § 34 odst. 4 s.ř.s. soud usnesením vysloví, že ten, kdo se domáhá postavení osoby zúčastněné na řízení, a podmínky pro to nesplňuje, není osobou zúčastněnou na řízení.
58. Co se týče Spolku, z jeho stanov plyne, že účelem spolku je ochrana zdraví obyvatel, zdravého vývoje dětí a životního prostředí, zejména ochrana dobrých podmínek pro děti v základních školách včetně dostatečného oslunění, bezpečných cest pro pěší i cyklisty a dobrých podmínek pro důstojný život občanů, to vše v rámci Prahy 8. Hlavní činnost spolku je ve stanovách vymezena jako komplex vzájemně provázaných a neoddělitelných aktivit přímo naplňující účel spolku coby společného zájmu jeho členů s tím, že součástí hlavní činnosti spolku je i plnění účelu spolku účastí na jednáních orgánů veřejné moci včetně správních a soudních řízení. V soudu zaslaném oznámení o uplatňování práv osoby zúčastněné na řízení Spolek tvrdil přímé dotčení na právech svých a svých členů, k němuž dojde realizací stavebního záměru Bytového domu Troja, jehož součástí je i stavba, k níž se upíná napadené rozhodnutí, v důsledku zhoršení bezpečnosti silničního provozu v dané lokalitě, ohrožení zdraví chodců a cyklistů výjezdem automobilů z podzemních garáží bytového domu a také zesílení provozu na komunikacích Dunajská, Hnězdenská a Glowackého. Všichni členové statutárního orgánu Spolku mají trvalé bydliště na Praze 8. Spolek rovněž soudu doložil, že aktivně sdružuje obyvatele Prahy 8, kteří sepisují petice proti stavebnímu záměru Bytového domu Troja.
59. To, zda byl Spolek vydáním napadeného rozhodnutí dotčen na svých právech, je nutno posoudit s ohledem na výše popsany rozsah a předmět jeho činnosti a jeho místní působnost. Je bezpochyby právem Spolku hájit zájmy svých členů týkající se lokální dopravní bezpečnosti, životního prostředí (hluková zátěž, znečištění ovzduší), zdraví a bezpečnosti dětí na konkrétní ZŠ. Pokud tedy Spolek tvrdí, že stavba do těchto zájmů, k jejichž obraně byl založen, negativně zasáhla, nelze mu postavení osoby zúčastněné na řízení upřít. Současně nelze přehlédnout, že s realizací povolované stavby bude nevyhnutelně spojeno navýšení silniční staveništní dopravy v dané lokalitě, hluk a prašnost, což rovněž představuje přímý zásah do práv hájených Spolkem.
60. MČP8 náleží postavení osoby zúčastněné na řízení již s ohledem na skutečnost, že vykonává práva vlastníka (sousedního) pozemku parc. č. 1124/1 v k. ú. Troja, který se nachází v bezprostřední blízkosti pozemků, na kterých je povolována stavba. Soud vzal dále v potaz, že stavební záměr se nachází v obvodu, v němž MČP8 vykonává samostatnou působnost. Z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 11. 6. 2013, č. j. 3 Ao 9/2011-219 plyne, že městská

část jako subjekt samosprávy a jako subjekt, jenž vykonává samostatnou působnost v některých zákonem a Statutem vymezených oblastech, má na svém území právo na samosprávu a na výkon vlastní působnosti. Tato práva přitom patří mezi práva, jejichž dotčení se může před správním soudem městská část hlavního města Prahy dovolávat. Napadené rozhodnutí, jímž je ve výsledku aprobováno stavební povolení, je způsobilé zasáhnout do veřejného subjektivního práva MČP8 na samosprávu. MČP8 i proto v projednávané věci náleží postavení osoby zúčastněné na řízení.

61. Nutno dodat, že to, zda určitá osoba byla účastníkem správního řízení, není zákonnou podmínkou pro to, aby v řízení před soudem mohla vystupovat jako osoba zúčastněná na řízení.
62. Soudní řád správní nepřiznává soudu pravomoc, aby v případě, kdy se neztotožní s návrhem (zde návrhem stavebníka) na vyslovení, že určitý subjekt není osobou zúčastněnou na řízení, o tomto návrhu negativně rozhodl a takovým rozhodnutím potvrzoval, že určitému subjektu postavení osoby zúčastněné na řízení skutečně náleží. Soud proto o svém náhledu na procesní postavení Spolku a MČP8 oba tyto subjekty i stavebníka pouze vyrozuměl přípisem, aniž by o tom vydával jakékoliv rozhodnutí.

VI. Posouzení věci samé soudem

63. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Žalovaný v něm srozumitelně popsal skutková zjištění, ze kterých při rozhodování vycházel, a v potřebném rozsahu vypořádal základní odvolací námitky žalobce. Závěry žalovaného jsou zcela jednoznačné a nevzbuzují jakékoli pochybnosti nad tím, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden. Jinými slovy řečeno, žalovaný přesvědčivě zdůvodnil názory, které v odůvodnění napadeného rozhodnutí prezentoval, přičemž toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku napadeného rozhodnutí.
64. K žalobnímu bodu vymezenému pod písmenem a), jehož podstatou je žalobcův nesouhlas s připojením stavby na směrově rozdělenou komunikaci K Pazderkám, soud uvádí, že tuto námitku by bylo možné účinně uplatňovat v řízení o umístění stavby, avšak v řízení, jehož předmětem bylo vydání stavebního povolení, je nepřipustná. Jak přílehlavě konstatoval žalovaný, jedná se o námitku, která svým obsahem spadá do územního řízení.
65. Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.
66. Stavebník ve vyjádření k žalobě v této souvislosti oprávněně poukázal na závěry obsažené v rozsudku NSS ze dne 14. 6. 2012 č. j. 9 As 10/2012 – 22, z nichž plyne, že je podstatné vnímat rozdíl mezi územním řízením a řízením stavebním, neboť každé z nich sleduje jiný smysl a účel. V prvním případě se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území. Přitom se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. V případě stavebního řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy [§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona]. Ve stavebním řízení se stavba do území neumísťuje, neboť je v něm již umístěna na základě

územního rozhodnutí. Jak ve výše zmíněném rozsudku výslovně konstatoval NSS, „(p)okud ovšem stavební úřad územní a stavební řízení nespojí, je třeba mezi nimi důsledně rozlišovat s tím, že jde o dvě samostatná řízení, ačkoliv jejich výstupy představují řetězíci se správní akty. Existuje zde totiž jednoznačná věcná bariéra striktně oddělující tato dvě řízení a správní soudy se mohou při přezkumu stavebního povolení zabývat pouze těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení, a nemohou posuzovat zákonnost stavebního povolení z pohledu otázek, které se věcně neupínají k předmětu stavebního řízení; srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 83/2011 565. Nelze tedy akceptovat, aby stěžovatel, s odkazem na potřebu komplexního přístupu, namítal skutečnosti, které mohl a měl uplatnit prostřednictvím odvolání a případně následně žaloby proti územnímu rozhodnutí. V rámci soudního přezkoumání rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti stavebnímu povolení již pro takové námitky není prostor, neboť předmětem posuzované věci není rozhodnutí o umístění stavby ani územní řízení, které mu předcházelo. Stavební řízení je v souladu s § 112 odst. 1 a 114 odst. 2 stavebního zákona ovládáno zásadou koncentrace (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Ao 4/2008 - 110) a ta brání tomu, aby se stěžovatel ve stavebním řízení dodatečně domáhal ochrany svých práv a oprávněných zájmů, jejichž ochrany se mohl a měl domáhat již v rámci řízení územního.“

67. Otázka, v jakém místě bude stavba napojena na komunikaci K Pazderkám, byla s konečnou platností vyřešena v rámci územního řízení. Opětovné zpochybňování řešení této otázky žalobcem ve stavebním řízení nelze s ohledem na koncentrační zásadu zmíněnou v právě citovaném rozhodnutí NSS akceptovat. Z téhož důvodu je vyloučeno, aby žalobce (a ve shodě s ním také Spolek a MČP8) ve stavebním řízení, resp. následně v žalobě proti napadenému rozhodnutí napadal zákonnost jednotlivých podkladů územního rozhodnutí, jako je například rozhodnutí ÚMČ Praha 8, odboru dopravy o připojení ze dne 6. 9. 2017 č. j. MCP8 104689/2016 či vyjádření Policie ČR jako dotčeného orgánu, na které toto rozhodnutí o připojení odkazuje. V nyní projednávané věci se přezkumu těchto podkladů územního rozhodnutí již není možné domáhat.
68. V projednávané věci tudíž neobstojí námitka žalobce, že vzdálenost sjezdu od křižovatky ulic K Pazderkám x Čimická x Velká Skála je menší než 150 m požadovaných v ČSN 736110, ani jeho související tvrzení, že realizace stavby v tomto místě povede ke zhoršení dopravní situace a bezpečnosti.
69. Stavební úřad a stejně tak i žalovaný byli v nyní projednávané věci povinni respektovat pravomocné územní rozhodnutí, které řeší umístění stavby. Jejich povinností naopak nebylo zohlednit zápis z jednání Komise pro územní rozvoj Rady MČ Praha 8 ze dne 13. 11. 2024 či usnesení Zastupitelstva hlavního města Prahy č. 17/3 ze dne 24. 10. 2024. Ani jeden z těchto žalobcem zmiňovaných dokumentů se netýká se předmětné stavby, nepředstavuje závazný podklad pro vydání stavebního povolení či napadeného rozhodnutí a nemůže nijak ovlivnit skutečnost, že o umístění stavby v konkrétním místě již bylo dříve k tomu příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto.
70. Podstatu všech těchto námitek týkajících se dopravního napojení stavby na komunikaci K Pazderkám dostatečně vypořádal stavební úřad v odůvodnění stavebního povolení tím, že tyto námitky označil za nepřípustné, přičemž konstatoval, že předmětné dopravní napojení bylo v souladu se zákonem o pozemních komunikacích posuzováno již v územním řízení, a jedná se tedy o námitku, která měla být uplatněna v územním řízení a k níž stavební úřad podle § 114 odst. 2 stavebního zákona nepřihlíží.

71. Soud pouze na okraj dodává, že žalobce zhola ničím nedoložil své tvrzení, že vzdálenost vjezdu do garáže (Bytového domu Troja) od křižovatky ulic K Pazderkám x Čimická x Velká Skála je menší než 150 m. Z projektové dokumentace je přitom zřejmé, že vjezd do garáže leží od zmíněné křižovatky dál než místo, které lze určit jako průsečík přímky svírající pravý úhel s osou komunikace K Pazderkám, která zároveň protíná nejbližší (jihovýchodní) roh budovy ZŠ Glowackého. Porovnáním údajů o poloze těchto míst na Mapách Google s využitím funkce „Změřit vzdálenost“ lze snadno zjistit, že i tento bod je od křižovatky vzdálen minimálně 180 m, což znamená, že vjezd do garáže je umístěn ještě dál.
72. Soud neshledal důvodným ani žalobní bod vymezený výše pod písmenem b), v němž žalobce namítl, že mu bylo stavebním úřadem v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu upřeno právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k některým podkladům rozhodnutí.
73. Co se týče samotného vyjádření stavebníka ze dne 30. 11. 2022, nejedná se o podklad rozhodnutí, k němuž by měl žalobce právo se před vydáním rozhodnutí (stavebního povolení) vyjádřit podle § 36 odst. 3 správního řádu. Ve zmíněném vyjádření stavebník toliko reagoval na předchozí námitky žalobce. Ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu není možné vykládat tak, že zakládá účastníkům správního řízení právo být seznámen s každým vyjádřením jiného účastníka, aby se k němu on sám mohl opět vyjádřit. Akceptace takového výkladu by – dovedeno *ad absurdum* – mohla vést k nekonečným obstrukcím a průtahům v řízení, neboť každý účastník by si osoboval právo být seznámen s obsahem vyjádření jiných účastníků a reagovat na ně svým podáním, s nímž by ale potom museli být seznámeni ostatní účastníci, kteří by se k němu opět mohli vyjádřit atd., čímž by se celé řízení zacyklilo.
74. Stavební úřad nicméně porušil povinnost uloženou mu § 36 odst. 3 správního řádu, jestliže žalobce před rozhodnutím ve věci samé neseznámil s přílohou vyjádření stavebníka ze dne 30. 11. 2022, kterou bylo závazné stanovisko Úřadu městské části Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby, oddělení vodoprávní úřad ze dne 4. 5. 2021 č. j. MCP8 135505/2021, a dále s interním sdělením Úřadu městské části Praha 8, odboru dopravy ze dne 22. 11. 2022, č. j. MCP8 502734/2022. Tyto dokumenty představují podklady rozhodnutí, a žalobce tudíž měl právo být s nimi seznámen předtím, než stavební úřad přistoupil k vydání stavebního povolení.
75. Ve shodě s názorem žalovaného a stavebníka má soud nicméně za to, že procesní vada, které se stavební úřad dopustil tím, že s uvedenými podklady žalobce neseznámil, není vadou, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Nelze totiž důvodně předpokládat, že by reakce žalobce na tyto podklady – byť prostor pro ni měl být žalobci ze strany stavebního úřadu poskytnut – mohla mít vliv na výsledek rozhodnutí v odvolacím řízení, resp. na jeho zákonnost. Jak konstatoval NSS v rozsudku ze dne 15. 6. 2011 č. j. 2 As 60/2011 – 101, přestože vady řízení jsou podle § 78 odst. 1 s.ř.s. důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí správního orgánu, judikatura se přiklonila k závěru, že ne každá zjištěná vada správního řízení bude mít tyto následky. Důvodnost žaloby může mít za následek pouze taková vada řízení, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
76. Jak plyne ze samotného označení závazného stanoviska Úřadu městské části Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby, oddělení vodoprávní úřad ze dne 4. 5. 2021 č. j. MCP8 135505/2021, jedná se o stanovisko, jež bylo pro stavební úřad závazné. Jakékoliv vyjádření žalobce k němu by na jeho závaznosti nemohlo nic změnit, což jinými slovy řečeno znamená, že ať by žalobce ve vztahu k němu argumentoval jakkoliv, stavební úřad by musel

vycházet z toho, že vodoprávní úřad vydal v dané věci souhlasné závazné stanovisko. Procesní pochybení stavebního úřadu spočívající v neseznámení žalobce s tímto závazným stanoviskem bylo navíc zhojeno v průběhu odvolacího řízení tím, že žalovaný podle § 149 odst. 7 správního řádu vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od nadřízeného správního orgánu (Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí), a ten svým přezkumným stanoviskem ze dne 3. 11. 2023 č. j. MHMP 2274227/2023 odvoláním napadené závazné stanovisko vodoprávního úřadu ze dne 4. 5. 2021 potvrdil. S tímto přezkumným závazným stanoviskem byl žalobce před vydáním napadeného rozhodnutí prokazatelně seznámen, o čemž svědčí mj. skutečnost, že se k němu vyjadřoval v podání ze dne 14. 3. 2024.

77. Soud k tomu dodává, že závazné stanovisko Úřadu městské části Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby, oddělení vodoprávní úřad ze dne 4. 5. 2021 č. j. MCP8 135505/2021 se týká souladu stavby s vodním zákonem, zejména pak nakládání se srážkovými vodami, což je však problematika, která není způsobilá zasáhnout do práv, jež byl žalobce ve stavebním řízení oprávněn hájit formou námitek podle § 114 odst. 1 stavebního zákona (k tomu viz níže). I z tohoto pohledu je nutno dospět k závěru, že neseznámení žalobce se závazným stanoviskem vodoprávního úřadu ze dne 4. 5. 2021 před vydáním stavebního povolení není podstatnou vadou řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
78. Co se týče sdělení Úřadu městské části Praha 8, odboru dopravy ze dne 22. 11. 2022, č. j. MCP8 502734/2022, to skutečně neobsahovalo žádné nové informace, jež by ovlivnily rozhodnutí stavebního úřadu ve věci samé. Jednalo se o interní sdělení, které ve své podstatě pouze odkazovalo na jiné, žalobci již známé podklady rozhodnutí (rozhodnutí o dopravním napojení stavby), nebo konstatovalo obecně známé informace (např. že komunikace k Pazderkám je místní komunikací II. třídy, že dopravní připojení navrhovaného domu přinese jisté navýšení dopravní zátěže, nebo že se jedná o zástavbu v blízkosti autobusové zastávky). Žalobce ostatně v žalobě ani netvrdí, že by toto interní sdělení mělo vliv na rozhodnutí stavebního úřadu, a že v důsledku neseznámení s tímto podkladem nebyl schopen ve stavebním řízení náležitě hájit svá práva. Lze uzavřít, že se jednalo o naprosto nevýznamný podklad rozhodnutí. Neseznámení žalobce s tímto podkladem bylo sice procesním pochybením stavebního úřadu, nejednalo se však o podstatnou vadu řízení, která mohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
79. Také žalobní bod vymezený pod písmenem c), jenž se týká nakládání se srážkovými vodami, neshledal soud opodstatněným. Žalobce jako účastník stavebního řízení totiž vůbec není oprávněn takové námitky vznášet, neboť způsob, jakým bylo u povolané stavby vyřešeno nakládání se srážkovými vodami, se nijak netýkal jeho práv.
80. Žalobce by si měl konečně uvědomit, že není subjektem povolaným k tomu, aby ve stavebním řízení hájil veškeré možné veřejné zájmy, včetně zájmu na ochraně životního prostředí, kam spadá i nakládání se srážkovými vodami upravené vodním zákonem. Není ekologickým spolkem, ale právnickou osobou (obchodní korporací), jejíž předmět podnikání je v obchodním rejstříku vymezen jako pronájem nemovitostí, bytových a nebytových prostor a základní služby s tímto pronájmem spojené. Ve stavebním řízení figuroval jako účastník řízení z titulu vlastnických práv k sousedním nemovitostem, a podle § 114 odst. 1 stavebního zákona mohl uplatňovat námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů pouze tehdy, pokud jimi bylo přímo dotčeno jeho vlastnické právo k sousedním nemovitostem. Zmíněné ustanovení stavebního zákona jej tedy neopravňovalo k podání jakýchkoliv námitek, ale jen

takových, které jsou spojeny s přímým dotčením na právech zakládajících jeho účastenství (k tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008 - 68).

81. Skutečnost, že povolovaná stavba bude odvodněna pomocí liniového žlabu DN 100 přímo do jednotné kanalizace, do práv žalobce nezasahuje naprosto nijak. Srážková voda (v marginálním objemu) bude tímto způsobem z prostoru stavby odvedena, aniž by mohla jakkoliv ohrozit nemovitosti ve vlastnictví žalobce.
82. Pokud tedy žalovaný v napadeném rozhodnutí dovodil, že s ohledem na odtok srážkových vod do jednotné kanalizace, kdy nedochází k žádnému zasakování srážkových vod do podloží v okolí žalobcových nemovitostí, a rovněž s přihlédnutím ke vzdálenosti takto odvodňované stavby od žalobcových nemovitostí (cca 44 m) je dotčení práv a oprávněných zájmů žalobce vyloučeno, je nutné tomuto závěru přisvědčit.
83. Žalobce, ačkoliv tvrdí opak, postrádá vzhledem k právě uvedenému aktivní věcnou legitimaci k tomu, aby žalovanému vytýkal porušení § 5 odst. 3 vodního zákona, neboť řešením otázky nakládání se srážkovými vodami v napadeném rozhodnutí nemohla být jeho veřejná subjektivní práva žádným způsobem dotčena. K těmto námitkám, jež překračují rozsah přípustných námitek ve smyslu § 114 odst. 1 stavebního zákona, neměl stavební úřad vůbec přihlížet, a z téhož důvodu k nim nemůže přihlížet ani soud.
84. Soud k tomu považuje za potřebné doplnit, že způsob odvodnění povolované stavby, jenž byl aprobován napadeným rozhodnutím, nepovažuje za rozporný s vodním zákonem. Jak plyne z přezkumného závazného stanoviska Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 3. 11. 2023 č. j. MHMP 2274227/2023, vsakování srážkových vod v daném místě je vzhledem k charakteru stavby a její poloze přímo u komunikace K Pazderkám (zpevněné plochy) a hydrogeologickým posudkem popsáním hydrogeologickým poměrům těžko proveditelné, a tedy nepřichází v úvahu. Pokud jde o další způsob nakládání se srážkovými vodami preferovaný vodním zákonem, jímž je jejich akumulace a následné využití, vodoprávní úřad označil odvedení srážkových vod z prostoru vjezdu ke garážím do retenčního objektu nacházejícího se severozápadně ve vzdálenosti cca 40 m od vjezdu za nelogické, protože přepad této retenční nádrže je sveden do jednotné kanalizace v ulici K Pazderkám umístěné právě u vjezdu ke garážím, přičemž zároveň zohlednil, že očekávaný objem srážkových vod ze samotného prostoru vjezdu a přilehlé části chodníku je s ohledem na celkové kapacity záměru (Bytového domu Troja), kde je zcela dominantní část odvodňovaných ploch napojena na systém retence/vsak s následným bezpečnostním přepadem do jednotné kanalizace, zcela zanedbatelný. Soud má za to, že vodoprávním úřadem náležitě zdůvodněná nelogičnost řešení spočívajícího v odvedení srážkových vod z prostoru vjezdu ke garážím do retenčního objektu vede k závěru o nemožnosti přijetí takového řešení, přestože by zřejmě bylo technicky proveditelné. Ustanovení § 5 odst. 3 vodního zákona zajisté nelze vykládat tak, že na jím preferované úpravě nakládání se srážkovými vodami je nutno trvat i tehdy, jeví-li se ve výsledku jako krajně nelogická a protiví-li se rozumnému uvažování, a to tím spíše, jedná-li se o zanedbatelné množství srážkových vod. Žalobcovo zarputilé trvání na tom, aby i v takovém případě byly srážkové vody z nyní posuzované stavby svedeny do 40 metrů vzdáleného retenčního objektu (jehož přepad je stejně sveden do jednotné kanalizace), svědčí o tom, že cílem žalobcova počínání není hájení zájmů chráněných vodním zákonem (které navíc žalobci ani nepřísluší), ale snaha zabránit realizaci předmětné stavby za každou cenu.

85. Opodstatněný není ani žalobní bod vymezený pod písmenem d), v němž žalobce argumentuje porušením § 149 odst. 6 správního řádu, jehož se měl žalovaný dopustit tím, že i přes nesouhlasné závazné stanovisko MHMP STR ze dne 28. 8. 2023, č. j. MHMP 1808566/2023 umožnil stavebníkovi přepracovat projektovou dokumentaci a následně jej nechal požádat o nové závazné stanovisko.
86. Předně je třeba zdůraznit, že bylo právem stavebníka reagovat v odvolacím řízení na nesouhlasné přezkumné závazné stanovisko MHMP STR ze dne 28. 8. 2023, č. j. MHMP 1808566/2023, předložením upravené projektové dokumentace stavby, kterou byly zhojeny nedostatky vytčené v uvedeném nesouhlasném stanovisku, spolu s novým souhlasným stanoviskem Úřadu městské části Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby ze dne 22. 1. 2024 č. j. MCP8 042033/2024 vydaným podle § 15 odst. 2 stavebního zákona. V tomto směru lze pro stručnost odkázat na závěry vyjádřené v rozsudku NSS ze dne 18. 4. 2018 č. j. 10 As 211/2017 – 47, podle nichž *„důvodem pro zrušení rozhodnutí žalovaného nemůže být ani to, že revidovaná vyjádření a závazná stanoviska dotčených orgánů byla opatřena až v odvolacím řízení. Odvolací správní řízení je přímo určeno k nápravě vad řízení na prvním stupni; z ničeho neplyne, že by určité skutečnosti musely být zjišťovány a určité listiny musely být předkládány pouze na prvním stupni či že by se případné opomenutí orgánu prvního stupně obstarat listiny nedalo napravit v odvolacím řízení. Zásada dvojinstančnosti neznámá, že každý jednotlivý závěr správního orgánu musí být přezkoumán v odvolacím řízení, ani že veškeré podklady pro rozhodnutí musejí nejprve „projít“ prvním stupněm, aby se jimi odvolací orgán mohl zabývat. Tato zásada znamená, že rozhodnutí orgánu prvního stupně bude jako celek podrobena zkoumání zákonnosti a případně také věcné správnosti.“* I pro rozhodování žalovaného v odvolacím řízení platila zásada, že správní orgán rozhoduje na základě skutkového a právního stavu existujícího ke dni vydání jeho rozhodnutí (k tomu viz rozsudky NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008-126 a ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011-79). Ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl tedy žalovaný povinen vycházet ze stavebníkem nově předložené aktualizované verze projektové dokumentace stavby 01/2024, jakož i z toho, že k povolení stavby podle této aktualizované verze projektové dokumentace, respektive jejímu souladu s územním rozhodnutím bylo podle § 15 odst. 2 stavebního zákona vydáno souhlasné stanovisko Úřadu městské části Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby ze dne 22. 1. 2024 č. j. MCP8 042033/2024, jež bylo následně potvrzeno stanoviskem MHMP STR ze dne 20. 6. 2024, č. j. MHMP 1127559/2024 (čímž předchozí nesouhlasné přezkumné stanovisko téhož úřadu ze dne 28. 8. 2023 pozbylo významu). Zohlednění těchto nových podkladů rozhodnutí žalovaným při vydání napadeného rozhodnutí proto nebylo porušením § 149 odst. 6 správního řádu, jak se mylně domnívá žalobce.
87. Soud pro úplnost dodává, že závazná stanoviska, souhlasy a rozhodnutí dotčených orgánů státní správy jsou ve vztahu ke stavebnímu povolení zpravidla rozhodnutími subsumovanými, která vážou pouze stavební úřad a nemají účinky navenek (nelze je proto považovat za správní akty zakládající, měnící či rušící práva a povinnosti). Vůči adresátovi směřují tyto subsumované akty teprve prostřednictvím finálního aktu. Z formálního i materiálního hlediska je rozhodnutím ve smyslu správního řádu (ostatně i soudního řádu správního) pouze stavební povolení, nikoliv subsumované akty, z čehož vyplývá, že na ně nelze aplikovat ustanovení o správním řízení v užším slova smyslu, tedy ani pravidlo o vázanosti dotčeného orgánu státní správy svým rozhodnutím (resp. souhlasem, závazným stanoviskem atd.). Těmito subsumovanými akty nedochází k zásahu do právní sféry jednotlivců, tudíž ani jejich změna nemůže žádný zásah vyvolat, nadto nezakládají překážku

rei administratae. Dotčený orgán státní správy může kdykoliv během řízení přehodnotit své již vydané stanovisko, vyžádat si doplnění podkladů a na jejich základě vydat nové stanovisko (proto se vůbec nejedná o rozhodnutí mající způsobilost zásahu do právní sféry fyzické nebo právnické osoby - srov. k tomu usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 8 As 47/2005 - 86 ze dne 21. 10. 2008).

88. To, že v nové verzi projektové dokumentace ke stavbě z 01/2024 došlo rovněž ke změnám týkajícím se provedení stavby (živičný povrch namísto dlažby) a souvisejícího dopravního značení, bylo logickou reakcí stavebníka na výtky obsažené v nesouhlasném závazném stanovisku MHMP STR ze dne 28. 8. 2023, č. j. MHMP 1808566/2023, které právě v těchto skutečnostech spatřovalo nedodržení podmínek územního rozhodnutí. Provedením i těchto změn stavebník docílil vydání souhlasného závazného stanoviska, kterým bylo ověřeno dodržení podmínek územního rozhodnutí.
89. Důvodné nejsou ani žalobní body vymezené pod písmeny e) a f), v nichž žalobce namítl rozpor délky chodníku a vjezdu s územním rozhodnutím. Žalovaný i stavebník mají předně pravdu v tom, že žalobcem namítaný rozpor není způsobilý zasáhnout do práv žalobce (míněno do těch práv, která byl oprávněn hájit ve stavebním řízení formou námitek). Vzhledem k podstatě žalobcem namítaného rozporu je na první pohled zřejmé, že k žádnému zásahu do právní sféry žalobce dojít nemůže a že žalobce opětovně vznáší námitky překračující rozsah vymezený v § 114 odst. 1 větě první stavebního zákona, k nimž nelze přihlížet. Žalobce tak postrádá aktivní věcnou žalobní legitimaci k tvrzení o rozporu povolované stavby s územním rozhodnutím.
90. Odkaz žalobce na souhlas Úřadu městské části Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby ze dne 15. 11. 2019 vydaný ke stavbě podle § 15 odst. 2 stavebního zákona a dále na rozměrové vymezení stavby ve stavebním povolení postrádá smysl za situace, kdy zmíněný souhlas byl v odvolacím řízení nahrazen souhlasným stanoviskem Úřadu městské části Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby ze dne 22. 1. 2024 č. j. MCP8 042033/2024 (ve spojení s potvrzujícím přezkumným stanoviskem MHMP STR ze dne 20. 6. 2024, č. j. MHMP 1127559/2024) a příslušná pasáž stavebního povolení byla změněna výrokem napadeného rozhodnutí. Dle znění napadeného rozhodnutí je šířka vjezdu v místě napojení na ulici K Pazderkám a v místě křížení s chodníkem 5,5 m, délka vjezdu je 10,0 m k hraně stávajícího silničního obrubníku a 0,3 m činí šířka sklopeného silničního obrubníku. Délka chodníku pro pěší, který je navržen podél jižní fasády a navazuje na stávající chodník podél ulice K Pazderkám, činí (včetně vjezdu) 25,5 m; po odečtení vjezdu o šířce 5,5 m je celková délka chodníku 20 m. Tyto údaje jsou v souladu s údaji obsaženými v územním rozhodnutí, které zmiňuje i žalobce (maximální délka příjezdu 10 m a maximální délka pochozí plochy 20 m).
91. Není pravdou, že žalovaný související odvolací námitky žalobce v napadeném rozhodnutí vypořádal pouhým odkazem na grafickou část územního rozhodnutí. Žalovaný v tomto směru zopakoval argumentaci obsaženou v potvrzujícím přezkumném stanovisku MHMP STR ze dne 20. 6. 2024, č. j. MHMP 1127559/2024, že podle projektové dokumentace má být na komunikaci K Pazderkám v místě nového vjezdu provedena stavební úprava stávajícího silničního obrubníku, a to snížení na výšku 0,02 m od úrovně vozovky. Obrubník je součástí pozemku, na němž je i stávající komunikace K Pazderkám. Podle grafické přílohy územního rozhodnutí je umístění vjezdu, tedy pojezdové plochy vyznačeno od vjezdové rampy navržené budovy po hranici pozemku komunikace a v textové části je stanovena délka max. 10 m. V doložené projektové dokumentaci z 01/2024 je délka

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

pojezdové plochy 10 m rovněž vyznačena po hranici pozemku komunikace shodně jako v územním rozhodnutí. Z doložené projektové dokumentace dále vyplývá, že chodník je složen ze dvou úseků, neboť jeho trasa je příčně přerušena vjezdem do budovy (uvedeno výše), který má jiné složení konstrukčních vrstev a je stavebně i prostorově součástí „pojezdových ploch“. Délka úseků chodníku je v součtu 20 m a přerušení vjezdem mezi oběma úseky chodníku má délku 5,5 m, což je šířka kolmo situovaného vjezdu. Toto řešení odpovídá grafické příloze územního rozhodnutí.

92. Tato argumentace, se kterou se žalovaný ztotožnil, je dle názoru soudu zcela konkrétní a je možné z ní bez obtíží seznat, z jakého důvodu nelze šířku upravovaného silničního obrubníku započítávat do celkové délky umístěné a povolované pojezdové plochy (vjezdu) a proč je nutné z délky pochozí plochy (chodníku) odečíst šířku přejezdu. Stručně řečeno – silniční obrubník je součástí jiného pozemku, než na kterém byl územním rozhodnutím umístěn vjezd, a tento vjezd je stavebně i prostorově součástí „pojezdových ploch“, a nejedná se tedy o chodník. Věcnou správnost této argumentace žalobce žádným relevantním tvrzením nezpochybnil.
93. K žalobnímu bodu vymezenému pod písmenem g), v němž je žalobcem namítáno pochybení spočívající v neuvedení pozemku parc. č. 1115/3 ve stavebním povolení v rámci výčtu pozemků, na kterých se stavba povoluje, soud uvádí, že vytčené pochybení, k němuž skutečně v projednávané věci došlo, představuje porušení § 115 odst. 6 stavebního zákona ve spojení s § 5 písm. c) vyhlášky č. 526/2006 Sb. Žalovaný ani stavebník žádnou relevantní argumentací nezpochybnili, a s ohledem na charakter stavby a její vymezení v projektové dokumentaci pro stavební řízení ani nemohli zpochybnit žalobcovo tvrzení, že pozemek parc. č. 1115/3 představující pás komunikační zeleně mezi cyklostezkou a komunikací K Pazderkám je nezbytný k napojení pozemků parc. č. 1118/10 a 1118/17 na ulici K Pazderkám (parc. č. 1741). Pro nyní projednávanou věc je ale podstatné, že tímto formálním pochybením nemohlo být žádným způsobem zasaženo do veřejných subjektivních práv žalobce, neboť ten není vlastníkem onoho „opomenutého“ pozemku. Vznášet tuto námitku tudíž žalobci vůbec nepřísluší, a to i s přihlédnutím k § 114 odst. 1 větě první stavebního zákona, podle něhož účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, *pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě*. Podle poslední věty téhož zákonného ustanovení *k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží*. Jak již soud konstatoval shora, ustanovení § 114 odst. 1 stavebního zákona neopravňovalo žalobce k podání jakýchkoliv námitek, ale jen takových, které jsou spojeny s přímým dotčením na právech zakládajících jeho účastenství. Je mimo jakoukoliv pochybnost, že pochybením stavebního úřadu spočívajícím v neuvedení pozemku parc. č. 1115/3 ve stavebním povolení v rámci výčtu pozemků, na kterých se stavba povoluje, nemohlo být žalobcovo vlastnické (ani žádné jiné) právo dotčeno, tím méně pak přímo. Nelze-li v souladu s § 114 odst. 1 větě první stavebního zákona k takové námitce ze strany žalobce přihlížet ve stavebním řízení, nemůže ji žalobce účinně vznášet ani v navazujícím přezkumném soudním řízení. Rozsah skutečností, které byl žalobce jak v řízení před správními orgány, tak i v řízení před soudem oprávněn namítat, se totiž primárně odvíjí od důvodu jeho účastenství v řízení před správním orgánem, jenž je určující pro rozsah veřejných subjektivních práv, která mohla být vydáním napadeného rozhodnutí dotčena (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 7. 2007, č. j. 2 As 10/2007 – 83 a ze dne 29. 9. 2016 č. j. 9 As 238/2015 – 38).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

94. K poznámce žalovaného, že předmětnou nesrovnalost lze zhojit formou opravného rozhodnutí podle správního řádu, soud dodává, že by bylo nanejvýš vhodné, aby tak správní orgán učinil.
95. Soud se při vypořádání žalobních námitek řídil nálezem Ústavního soudu ze dne 12.2.2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, podle něhož není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná. Povinnost orgánů veřejné moci (včetně orgánů moci soudní) svá rozhodnutí řádně odůvodnit totiž nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení, případně, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, i s akceptací odpovědi implicitní. To znamená, že na určitou námitku lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí soud prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí.
96. Vzhledem k tomu, že se soud ztotožnil se závěry, k nimž žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl, nemůže být překvapivé, že v rámci vypořádání žalobních bodů několikrát odkázal na důvody, na nichž bylo napadené rozhodnutí zbudováno a které soud převzal jako závěry vlastní. Takový postup NSS ve své judikatuře opakovaně aproboval (viz například rozsudky ze dne 8. 7. 2011 č. j. 2 As 72/2011 – 181, ze dne 12. 11. 2014 č. j. 6 As 54/2013 – 128 nebo ze dne 30. 3. 2020 č. j. 1 Azs 513/2019-34).
97. Zákonost napadeného rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a jejím doplnění, jak mu ukládá § 75 odst. 2 s.ř.s., a proto nepřihlížel k argumentům osob zúčastněných na řízení stojících na žalobcově straně, které v žalobě a jejím doplnění nezazněly (například že stavební úřad a žalovaný při svém rozhodování nezohlednili další plánované nebo probíhající záměry a projekty v dané lokalitě, zejména plánovanou výstavbu tramvajové trati v ulici Na Pazderkách). Při posouzení aktivní věcné legitimace žalobce soud bral samozřejmě v úvahu pouze to, zda mohl být namítanou nezákonností či vadami řízení zkrácen na svých právech žalobce; případný zásah do práv Spolku či MČP8 jako osob zúčastněných na řízení není z tohoto pohledu relevantní. Jak konstatoval NSS v rozsudku ze dne 29. 9. 2016 č. j. 9 As 238/2015 – 38, *„žalobní legitimace v řízení o přezkumu správního rozhodnutí podle ustanovení § 65 s. ř. s. se obecně vždy odvíjí od konkrétního poškození subjektivního veřejného práva žalobce. Opačný postup by totiž vedl k tomu, že by každý mohl vystupovat jako univerzální dohlížitel na zákonost postupu a rozhodnutí správních orgánů a z titulu tvrzeného poškození veřejného zájmu by tak mohl kdokoli vyvolat soudní přezkum jakéhokoli rozhodnutí, aniž by takovým rozhodnutím bylo dotčeno jeho konkrétní veřejné subjektivní právo.“*
98. Pokud měl Spolek či MČP8 za to, že napadeným rozhodnutím byli také oni zkráceni na svých veřejných subjektivních právech, nic jim nebránilo v tom, aby postupovali stejně jako žalobce, tedy aby podali proti napadenému rozhodnutí žalobu na ochranu těchto svých práv.
99. Protože soud dospěl k závěru, že o žalobě lze rozhodnout na základě podkladů správního řízení zdokumentovaných ve správním spise, vyhodnotil provádění jakýchkoli dalších důkazů jako nadbytečné a za splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s.ř.s. o věci samé rozhodl bez nařízení jednání. Obsahem správního spisu se v řízení před soudem nedokazuje

(srov. rozsudky NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117 nebo ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 68/2011-75).

VII. Závěr a náklady řízení

100. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. prvním výrokem rozsudku zamítl.
101. Žalobce nebyl ve věci úspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly. Soud proto druhým výrokem rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
102. Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. (ve znění účinném do 31. 12. 2025) rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. května 2026

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu